

Körmendi Gitta

Fénymag

*Egyszer volt, hol nem volt titkos kódok nyílnak,
Hetedhét határon túlra visszahívna,
Vár a csudaszarvas, hogy haza vezessen,
Emeljük fel fejünk, hogy égig érhessen!*

Részletek a szerző készülő kötetéből

Fehérló

Fehérló fogadj el! Nevelgessél engem!
Itass erőt adó, éltető tejjeddel,
hadd lehessen bátor és legyőzhetetlen,
kérlek, ismerj magad leányára bennem!

Most is van Hétszűnyű Kapanyányimonyók,
Fanyűvő, Vasgyűrő, kemény Kőmorzsoló,
és a tisztaságot ma is Sárkány őrzi.
Azt, aki erőtlen, egykönnyen legyőzi.

Megéltem már több mint hét napot s éjszakát,
tedd hát fivéremmé a Fehérlófiát!
Hadd legyen egy bátyám, aki segít nekem,
vasmarkába véve pillékönnyű kezem.

Árva királylányom kéne megmenteni,
mert a szabadságát Sárkány rejtegeti,
ki annyiszor hívott aranyszérűjére,
ahányszor csak mertem kerülni elébe.

Erejével biza nehéz szembeszállni,
mindeddig ő tudott nyakig földbe vágni.
Egyedül, erőtlen, nem jó viaskodni.
Kezdd el gyengeségem erővé fokozni!

Fehérló nevelj fel! Segíts bátor lennem!
Tegy győztes fiadnak testvérévé engem,
hogy együtt állhassunk a Sárkány elébe,
s Griff hátán repülve kerüljünk fölébe.

Segíts nekem abban, hogy szabaddá váljon
rabságban sínylődő tiszta királylányom,
hadd lépjen boldogan arra a szérűre,
hol fivére mellett Sárkányát legyúrte!

Körmendi Gitta

Mese a csodaszarvasról

Öreg kerekerdő dús rengetegébe'
lábam alá biztos, járható út kéne,
hogy a sok csapás közt fel lehessen lelni
az egyetlen irányt, min érdemes menni.

Van egy forrás melyet a sűrű rejteget,
kortynyi hűs vizétől szép szarvassá leszek.
Agancsom ágain kigyúlnak a lángok,
s menedékké válnak ösvények, csapások.

Atyám a magas Ég, anyám a rengeteg,
s vándorból, az erdők királyává leszek.
Erőm határtalan messzire sugárzik,
aki egyszer látott, újra látni vágyik.

Ám rejtekem helyét sűrű titok fedi,
ki nem méltó arra, az nyomom sem leli,
de, aki páratlan, nemes vadra vágyik,
minden mást feledve vadászommá válik.

Nem riasztja sötét, úttalan rengeteg,
nyomdokomban lépked, amerre csak megyek,
figyeli a földet, fürkészi az eget,
hogy el ne mellőzze a legapróbb jelet.

Mire a nagyerdőt velem végigjárja,
addigra már bennem nem a zsákmányt látja,
hanem az egyetlen erőt és hatalmat,
az utat mutató, fénylő csodaszarvast.

Sűrű kerekerdő kellős közepébe',
évigérőfa ér fel a magas égbe,
felhők fölé nyúlik minden egyes ága,
Tündérországbajut, ki felmászik rája.

Erős, bátor legény, aki erre képes,
méltó, hogy elérjen a meseszép réthez,
hol várja dűsgazdag tornyos palotája,
benne tisztaszívű Tündér Ilonája.

Hétpróbán megedzett, ki elér e fához,
a szép, aranyhajú, csillagszemű lányhoz,
miatta szökdeltem árkon és csapáson,
hogy igaz vadászom hazára találjon.

Végül visszatérek a forrás vizéhez,
agancsom felfénylik a csillagos Éghez,
pihenni lefekszem a jó, puha Földre,
mielőtt nyomomba újabb vadász jönne.

Út az esztendő kerekén

Esztendő kerekén körbe-körbe járok,
küllőinél sorra egy kicsit megállok.
Mindegyiknél komoly őserők rejlenek,
megélést segítő, erőt adójelek.

Tavaszi kezdetén áll a KOS tüzes jegye,
kirobbanó, merész, hódító jellege.
Mozgásba lendíti az egész kereket,
így ad az élethez újabb lendületet.

Üde május ültet a BIKÁ háta,
hogy láttassa milyen a Föld gazdagsága.
Elvisz a szerelem és szépség rétvégre,
pazarul csillogó életet idézve.

Az IKREK egy helyből kétfelé mutatnak,
megosztódik minden, amit felkutatnak,
bár a végletekig egymás ellen tesznek,
mégis megértően maguk közé vesznek.

Megélésem a RÁK váltja át érzésre,
otthon nyújt szívének csendes menedéke.
Ami fontos, az a család biztonsága,
azon keresztül lát szemem a világra.

Nyár heve tüzei erős OROSZLÁNOM,
vele büszkén, bátran járhatom világom,
hogy itt ő a király, ahhoz nem fér kétség.
Ővé a szabadság, méltóság és szépség.

Kezében kalásszal vár a SZŰZ nyárvége,
fontolgatón indul jövője elébe.
Tiszta, szép szemében aggodalom látszik,
Latolgatja jó-e, az, amire vágyik.

Aztán jön a MÉRLEG levéltáncos szellel,
komoly számvetést tesz minden eredménnyel.
Bármily szerény is az tényérjára rakja,
hogy súlyunk az ne csak hiányunk mutassa.

Metsző vihar sodor SKORPIÓ havába,
nem tűr ellentmondást konok igazsága.
Ha más nincs fullánkját önmagába szűrja,
s ha minden elveszett, hát elkezd újra.

Színtelen csendjében pihen a Természet,
mikor a NYILAS nyúl fényes tegezéhez.
Íjának idegét szíve felé húzva,
földi testből nő ki Szellem felé nyúlva.

Jeges, komor hegyre kapaszkodik a BAK,
bontja a kőkemény, szigorú falakat.
Megy leszegett fejjel, és közben nem látja,
önmagán belül van mindegyik korlátja.

Segít felocsúdni a VÍZÖNTŐ jegye,
korsója friss, szabad eszmékkal van tele.
Vizét váratlanul nyakamba zúdítva,
léptem merőben új útra igazítja.

Tavaszi felé úszik a télből a HALAK,
szívével felfénylő hullámok játszanak.
Tudja, hogy az élet túlnő a halálon,
mert szeme már átlát a sűrű homályon.

S kezdődik előről a KOS áradása,
pörög a sorskerék, soha meg nem állva.
Változom, mert csupán a változás örök,
áramlata sodor mindig mikor jövök.

Ki tudja már hányszor lépegettem körbe?
Vajon mikor leszek középpont a körbe?
Mikor fogok keskeny átlóján átérni,
vagy nagy kerekére felülről ránézni?

Mikor adatik meg végre az az öröm,
hogy a kerületén magamat túl növöm?
Míg csak körbejárom, sohasem lesz vége,
fel kéne emelnem sugarát az Égbe!

Magasra, hogy fénylő lajtorja lehessen,
s minden egyes foka még feljebb vezessen,
Óperencián túl, üveghegyig nyúlva,
hetedhét határnak határán is túlra!

Körmendi Gitta

Nyíri Attila

Zenés gyermekversek

Részletek a szerző kéziratkötetéből

A betűsor a Forrai-féle változatot tartalmazza.
A két **K** betű alkalmazása – Magyar Adorján szerint – a szóban →κ, a szó végén → K

Ósi írásunk betűsora

(megzenésítve)

a - A - b - c - C - d
A - Á - eB - eC - eCs és eD

e - E - f - g - G - h
E - É - eF - eG - eGy és eH

i - I - j - k-K - l
I - Í - eJ - két eGy és eL

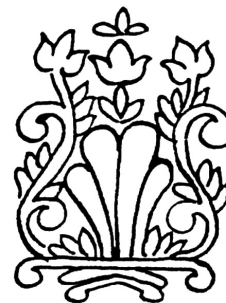
s jön sorban a többi jel:

L - m - n - N - o - O - Q - X
eLy - eM - eN - eNy - O - Ó - Ö - Ő

p - r - s - S - C - d
eP - eR - eS - eSz - eT - eTy is jó

u - U - W - w - v - z - Z -
U - Ú - Ű - Ū - eV - eZ - eZs - és kész

észbe róni nem is nehéz

Ósi írásunk betűsora

Ütemesen szótagolva

Dallam

5 a á eb ec ecs és ed, e é ef eg egy és eh,

Dallam

9 i í ej két ek és el, s jön sor-ban a töb-bi jel:

Dallam

13 ely em en eny o ó ö õ, ep er es esz et ety is jő',

Dallam

u ú ü ű ev ez ezs - kész, ész - be ró - ni nem is ne - héz.

A - Á - eB - eC - eCs - és eD
E - É - eF - eG - eGy - és eH
I - Í - eJ - két eK - és eL,

s jön sorban a többi jel:

eLy - eM - eN - eNy - O - Ó - Ö - Ő
eP - eR - eS - eSz - eT - eTy is jó,
U - Ú - Ű - Ū - eV - eZ - eZs - kész,
észbe róni nem is nehéz

Égeraracs, 2005. június 27.

A magyar ABC

Ütemesen szótagolva

Dallam

5 A Á B C Cs D Dz Dzs E É F G Gy
a á bé cé csé dé dzé, dzsé e é f gé meg gyé,

Dallam

9 H I Í J K L Ly
há i í jé ká el ely, s megy to- vább, hát é- ne- kelj:

Dallam

13 M N Ny O Ó Ö Ő P R S Sz T Ty
em en eny és o ó ö ő, pé er es esz té tyé is jő

Dallam

U Ú Ū Ű V Z Zs
u ú ü ű vé zé meg zse, és ez- zel kész az á- bé- cé.

A - Á - Bé - Cé - Csé - Dé - Dzs,
Dzs - E - É - eF - Gé - meg Gyé,
Há - I - Í - Jé - Ká - eL - eLy,
s megy tovább, hát énekelj:
eM - eN - eNy és - O - Ó - Ö - Ő,
Pé - eR - eS - eSz - Té - Tyé is jő
U - Ú - Ū - Ű - Vé - Zé meg - Zsé,
és ezzel kész az ábécé.

Kispest, 2004. december 4.

Hajdanában

Kényelmesen

Dallam

5 Di - ót lát - tam, fá - ra mász -

Dallam

Haj - da - ná - ban - da - ná - ban.

Diót láttam,
fára másztam.
Hajdanában – danában

Fúbe mentem,
elővettem.
Hajdanában - danában

Majd leszedtem,
zsebrevágtam.
Hajdanában – danában

A sok diót
mind megettem.
Hajdanában – danában

Kispest, 1998. december 28.

Pergő-forgó guggolós

(szájhagyomány alapján)

Vidáman körbeforogva

Dallam

5 Pö - rög, pö - rög az or - só, el - tö - rött a kis kor - só.

Dallam

Ránk hul - lott a cse - re - pe, gug - gol - junk le egy - szer - re!

Pörög, pörög az orsó,
Eltörött a kis korsó.
Ránk hullott a cserepe,
Guggoljunk le egyszerre!

Égeraracs, 2002. szeptember 14.